

การกำหนดอัตราค่าจ้างวิศวกร ตามระดับใบอนุญาตวิศวกรทุกระดับ

จัดทำโดย

คณะกรรมการร่างการกำหนดอัตราค่าจ้างวิศวกร
ตามระดับใบอนุญาตวิศวกรทุกระดับ

สารบัญ

หัวข้อเรื่อง	หน้า
1. คำนำ	1
2. ประเภทงานบริการวิชาชีพวิศวกรรม	1-4
2.1 ประเภท งานให้คำปรึกษาด้านวิศวกรรม	2
2.2 ประเภทงานวางแผนและการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ	2
2.3 ประเภทงานคำนวณและออกแบบรายละเอียดก่อสร้างหรือการผลิต	2
2.4 ประเภทงานบริหารจัดการและควบคุมงานก่อสร้าง หรือการผลิต	3
2.5 ประเภทงานตรวจสอบคุณภาพ	3
2.6 ประเภทงานอำนวยความสะดวก	3-4
2.7 ประเภทงานพิเศษอื่น ๆ ด้านวิศวกรรม	4
3. การคิดค่าบริการการให้บริการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม	4-5
3.1 วิธีที่ 1 การคิดค่าบริการ เหม่าจ่าย ต่อครั้ง หรือต่อชั่วโมง หรือต่อวัน หรือต่อเดือนหรือต่อปี	5
3.2 วิธีที่ 2 การคิดค่าบริการเหม่าจ่ายต่องานหรือต่อโครงการ	5
3.3 วิธีที่ 3 การคิดค่าบริการเป็นร้อยละของมูลค่าของงานหรือมูลค่าของโครงการ	5
3.4 วิธีที่ 4 การคิดค่าบริการตามค่าใช้จ่ายจริงของตัววิศวกร และค่าใช้จ่ายอื่น	5
4. การกำหนดอัตราค่าจ้างวิศวกรตามระดับใบอนุญาตวิศวกรทุกระดับ	6-8
4.1 หลักการทั่วไป ๆ	6
4.3 การส่งเสริมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม	6-7
4.2 พระราชบัญญัติวิศวกร	7-8
5. แนวหลักเกณฑ์การให้ค่าบริการเงินเพิ่มแก่วิศวกร ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม	9-10
ภาคผนวก I	แนบท้ายเล่ม
ข้อมูลสนับสนุนการศึกษาและการจัดทำรายงาน	
ภาคผนวก II	แนบท้ายเล่ม
สาระสำคัญบางประการของพระราชบัญญัติวิศวกรและระเบียบการพัสดุ	

การกำหนดค่าจ้างวิศวกรตามระดับใบอนุญาตวิศวกรทุกระดับ

1. คำนำ

ในปี พ.ศ. 2505 กระทรวงมหาดไทย ได้ตราพระราชบัญญัติ วิชาชีพวิศวกรรมและต่อมาในปี พ.ศ. 2542 ได้มีการตราพระราชบัญญัติสภาวิศวกร และได้ยกเลิก พ.ร.บ. วิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 พระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ได้มีบทบัญญัติให้ผู้ที่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขานั้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับวุฒิวิศวกร สามัญวิศวกรและภาคีวิศวกร ตลอดเวลา 45 ปี ที่ผ่านมา การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามที่มีกฎหมายควบคุมบังคับไว้ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ไม่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาเท่าที่ควร ในเรื่องค่าบริการด้านวิชาชีพจากภาคธุรกิจเอกชนและแม้แต่ภาครัฐยังมีได้คำนึงถึงการจ่ายค่าบริการให้แก่วิศวกรตามฐานะระดับวิชาชีพวิศวกรรม กล่าวคือระดับวุฒิวิศวกร สามัญวิศวกร และภาคีวิศวกร หน่วยงานรัฐมักจะมีข้อพิจารณาเพียงวุฒิการศึกษา (ปริญญาเอก, โท, ตรี) และจำนวนปี ประสบการณ์ ของวิศวกรเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้หน่วยงานภาครัฐและธุรกิจภาคเอกชนยังขาดองค์ความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ซึ่งจะต้องมีความรู้ด้านวิชาการเทคโนโลยีและความชำนาญซึ่งจะต้องผ่านการทดสอบและรับรองจากสภาวิศวกร ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ข้อเขียนฉบับนี้จะได้กล่าวถึงแนวทางวิธีในการพิจารณาส่งเสริมด้านค่าบริการตามระดับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของวุฒิวิศวกร - สามัญวิศวกร และภาคีวิศวกร

2. ประเภทงานบริการวิชาชีพวิศวกรรม

ลักษณะงานบริการวิชาชีพวิศวกรรม อาจแบ่งได้เป็น 7 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

ประเภทที่ 1 งานให้คำปรึกษาด้านวิศวกรรม (Engineering Consulting Service)

ประเภทที่ 2 งานวางแผนและการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (Project Planning and Feasibility Study)

ประเภทที่ 3 งานคำนวณและออกแบบรายละเอียดก่อสร้างหรือการผลิต (Detailed Engineering Design)

ประเภทที่ 4 งานบริหารจัดการและควบคุมงานก่อสร้าง หรือการผลิต (Construction or Operation Management and Supervision)

ประเภทที่ 5 งานตรวจสอบคุณภาพ (Quality Control or Quality Assurance)

ประเภทที่ 6 งานอำนวยการใช้ (Maintenance and Operation Service after Project Completion)

ประเภทที่ 7 งานพิเศษอื่น ๆ ด้านวิศวกรรม (Special Engineering Service)

สาระสำคัญของงานลักษณะงานบริการวิชาชีพ 7 ประเภท สามารถสรุปได้ย่อ ๆ ดังนี้

2.1 ประเภทงานให้คำปรึกษาด้านวิศวกรรม (Engineering Consulting Service)

เป็นการให้คำแนะนำหรือเสนอแนะ การตรวจสอบ วินิจฉัย การตรวจรับผลงาน หรือการเป็นพยาน ให้ข้อคิดเห็นด้านวิศวกรรม ต่อศาลหรือคณะกรรมการสอบสวน ผู้ที่จะให้คำปรึกษาด้านวิศวกรรมนี้ควรเป็นวุฒิวิศวกรที่มีประสบการณ์เฉพาะทางมานานหลายปี

2.2 ประเภทงานวางแผนและการศึกษาความเป็นไปได้ของงานโครงการ (Project Planning And Feasibility Study)

เป็นการศึกษาวางแผนงานและเวลาโครงการให้แก่เจ้าของโครงการ คือ

- การศึกษาวิเคราะห์หาทางเลือกที่เหมาะสม และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- แผนการลงทุน หรือผลประโยชน์จะได้รับจากการลงทุนหรือ
- ผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ-สังคม
- การออกแบบก่อสร้างเบื้องต้น
- การว่าจ้างวิศวกรที่ปรึกษาทำการออกแบบรายละเอียดก่อสร้าง การคัดเลือกว่าจ้าง ผู้รับจ้างก่อสร้าง หรือการผลิต
- การว่าจ้างวิศวกรที่ปรึกษา ในการบริหารจัดการควบคุมงานก่อสร้าง

ลักษณะงานประเภทนี้ อาจจะต้องว่าจ้าง เป็นกลุ่มหรือคณะหรือบริษัทวิศวกรที่ปรึกษาที่ประกอบด้วย สามัญวิศวกร เป็นบุคคลกรหลักเป็นส่วนใหญ่ในการดำเนินโครงการ

2.3 ประเภทคำนวณและออกแบบรายละเอียดการก่อสร้าง หรือการผลิต (Detailed Engineering Design)

ลักษณะงานประเภทนี้ มักจะดำเนินการต่อเติมจากลักษณะงานประเภท 2.2 หรือเป็นลักษณะงานที่ขยายโครงการ จากโครงการเดิมที่มีอยู่แล้ว ลักษณะงานประเภทนี้ จะประกอบด้วย

- ศึกษาสำรวจและทดสอบหาข้อมูลด้านวิศวกรรม เช่น สำรวจจัดทำแผนที่รายละเอียดโครงการเจาะสำรวจทดสอบชั้นดิน เป็นต้น
- คำนวณและออกแบบรายละเอียดก่อสร้างด้านสถาปัตยกรรม และวิศวกรรม เช่น ฐานราก - โครงสร้าง ระบบระบายน้ำ ประปา - ไฟฟ้า - ปรับอากาศ เป็นต้น
- ประมาณการค่าก่อสร้าง ค่าบริหารจัดการก่อสร้าง และแผนการลงทุนก่อสร้าง
- จัดทำเอกสาร การคัดเลือก และจ้างผู้รับจ้างก่อสร้างและ/หรือผู้ผลิตอุปกรณ์ และเครื่องจักรการผลิต

ลักษณะงานประเภทนี้ เจ้าของโครงการมักจะต้องจ้างในรูปแบบคณะวิศวกร ที่ประกอบด้วยวุฒิวิศวกร และสามัญวิศวกรเป็นหลัก

2.4 ประเภทงานบริหารจัดการและควบคุมงานก่อสร้างหรือการผลิต (Construction Management and Supervision)

ลักษณะงานนี้หมายถึง การให้บริการด้านการบริหารจัดการและควบคุมงานก่อสร้างและหรือการผลิตให้เป็นไปตามสัญญา คือ

- แบบก่อสร้าง ข้อกำหนดการก่อสร้างและคุณภาพของงานก่อสร้าง
- ตามแผนเวลาสัญญาและงบลงทุนการก่อสร้าง
- ตรวจสอบความถูกต้องแบบก่อสร้างจริง เพื่อให้เป็นคู่มือการซ่อมบำรุงรักษาภายหลังเสร็จสิ้นการก่อสร้าง
- ตรวจสอบคุณภาพของงานก่อสร้าง ความสมบูรณ์การใช้งานของเครื่องจักรกลในการผลิต เพื่อส่งมอบงานให้แก่เจ้าของโครงการ

ลักษณะงานประเภทนี้ เจ้าของโครงการมักจะต้องจ้างในรูปแบบคณะวิศวกร ที่ประกอบด้วยสามัญวิศวกรเป็นหลัก

2.5 ประเภทงานตรวจสอบคุณภาพ (Quality Control or Quality Assurance)

ลักษณะงานนี้ หมายถึง การศึกษา การทบทวน การวิเคราะห์ การตรวจสอบคุณภาพ การสำรวจ การวิเคราะห์ข้อมูล ให้มีความสมบูรณ์ ถูกต้องกับโครงการ ลักษณะงานประเภทนี้อาจจะประกอบด้วย

- การศึกษาและการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)
- ตรวจสอบคุณภาพสมบัติและคุณภาพของวัสดุก่อสร้าง
- ตรวจสอบสมรรถนะและคุณภาพของเครื่องจักรกล
- ตรวจสอบความถูกต้องของแบบก่อสร้าง ฝีมือการก่อสร้าง และความมั่นคงงาน โครงสร้าง – โยธา และระบบงานไฟฟ้า – ประปา – เครื่องกล เป็นต้น

ลักษณะงานประเภทนี้ มักจะเป็นโครงการใหญ่ที่มีระบบซับซ้อนหลายระบบที่ต้องการผู้ชำนาญงานเฉพาะทาง มาทำการตรวจสอบคุณภาพอีกชั้นหนึ่งภายหลังเสร็จสิ้นการก่อสร้างก่อนจะดำเนินโครงการ เจ้าของโครงการต้องว่าจ้างคณะวิศวกรที่ส่วนมากประกอบด้วยวุฒิวิศวกร

2.6 ประเภทงานอำนวยการใช้ (Maintenance and Operation Service after Construction)

ภายหลังเสร็จสิ้นการก่อสร้างและทดสอบการใช้งาน (Test Run) แล้ว เมื่อดำเนินโครงการได้ช่วงระยะเวลาหนึ่ง ระบบงานโครงการต้องได้รับการตรวจสอบวิเคราะห์ผลการใช้งานของโครงการ เช่น

- ความมั่นคงแข็งแรงของโครงสร้างและระบบเกิดจากการใช้งาน เช่นการทรุดตัว การแตกร้าว ชำรุด เป็นต้น

- ความสมบูรณ์และคุณภาพงานระบบเครื่องกลในการผลิต เช่น ปริมาณและคุณภาพของผลผลิต ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จากการผลิต เช่น เสียงดัง ฝุ่นละออง มลภาวะอากาศ น้ำเสีย เป็นต้น ลักษณะงานประเภทนี้ ส่วนมากต้องดำเนินการตรวจสอบด้วยวุฒิวิศวกร

2.7 ประเภทงานพิเศษอื่น ๆ ด้านวิศวกรรม (Special Engineering Service)

ส่วนมากจะเป็นงานเฉพาะทางที่อาจจะต้องว่าจ้างวุฒิวิศวกร ที่มีความชำนาญเฉพาะทางพิเศษ ใน การศึกษาวิเคราะห์และให้คำปรึกษา เช่น

- การพังทลายของเขื่อนอันเกิดจากแผ่นดินไหว
- การบริหารจัดการการให้บริการระบบขนส่งมวลชน จากหลายระบบ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด แก่ประชาชนในการเดินทางใช้บริการ และประหยัดค่าใช้จ่าย
- การทรุดตัวและการแตกร้าวของทางขับหรือทางวิ่งของสนามบิน

3. การคิดค่าบริการการให้บริการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ดังได้กล่าวไว้แล้วในหัวข้อ 1 ว่า ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ควบคุม จากสภาวิศวกร ตาม พ.ร.บ. สภาวิศวกร พ.ศ. 2542 เหมือนกับการประกอบวิชาชีพอื่น เช่น วิชาชีพ แพทย์ วิชาชีพทนายความวิชาชีพ ผู้ตรวจบัญชีทางการเงิน เป็นต้น

การคิดค่าบริการในการให้บริการ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมจึงขึ้นอยู่กับ

- ระดับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของวิศวกร คือ วุฒิวิศวกร สามัญวิศวกร หรือภาคีวิศวกร
- ประเภทลักษณะงานที่จะให้บริการในหัวข้อ 2
- ความชำนาญเฉพาะทางของวิศวกร

ดังนั้นการคิดค่าบริการในการให้บริการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมอาจจะแยกเป็น 4 วิธี คือ

วิธีที่ 1 การคิดค่าบริการ เหม่าจ่าย ต่อครั้ง หรือต่อชั่วโมง หรือต่อวัน หรือต่อเดือนหรือต่อปี

วิธีที่ 2 การคิดค่าบริการเหม่าจ่ายต่องานหรือต่อโครงการ

วิธีที่ 3 การคิดค่าบริการเป็นร้อยละของมูลค่าของงานหรือมูลค่าของโครงการ

วิธีที่ 4 การคิดค่าบริการตามค่าใช้จ่ายจริงของตัววิศวกร และค่าใช้จ่ายอื่น

รายละเอียดของการคิดค่าบริการในการให้บริการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม เป็นดังนี้

- 3.1 **วิธีที่ 1 การคิดค่าบริการ เหม่าจ่าย ต่อครั้ง หรือต่อชั่วโมง หรือต่อวัน หรือต่อเดือนหรือต่อปี**
เป็นการคิดค่าบริการในการให้คำแนะนำเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะงานเป็นครั้งคราวต่อชั่วโมงหรือต่อวัน หรือเป็นการให้คำแนะนำปรึกษาที่ต่อเนื่องเป็นประจำ เป็นระยะยาว
- 3.2 **วิธีที่ 2 การคิดค่าบริการเหม่าจ่ายต่องานหรือต่อโครงการ**
การคิดค่าบริการวิธีนี้เหมาะกับงานที่มีขอบเขต และระยะเวลาขอบเขตงานก็ไม่ยุ่งยากซับซ้อนและแน่นอน
- 3.3 **วิธีที่ 3 การคิดค่าบริการเป็นร้อยละของมูลค่าของงานหรือมูลค่าของโครงการ**
การคิดค่าบริการเป็นร้อยละของมูลค่าของงานเฉพาะส่วนที่วิศวกรให้บริการ วิธีนี้เหมาะสำหรับ
- ประเภทงานคำนวณออกแบบรายละเอียดก่อสร้างและเขียนข้อกำหนดประกอบการก่อสร้าง
  - ประเภทงานบริหารจัดการและควบคุมงานก่อสร้าง หรือการผลิต
- การคิดค่าบริการวิธีนี้เหมาะกับราคางานที่มากกว่า 10 ล้านบาทขึ้นไป ดังแสดงอยู่ในภาคผนวก I
- 3.4 **วิธีที่ 4 การคิดค่าบริการตามค่าใช้จ่ายจริงของตัววิศวกร และค่าใช้จ่ายอื่น (Man-Mouth Billing Rate)**
การคิดค่าบริการวิธีนี้เหมาะกับทุกลักษณะงาน ค่าใช้จ่ายจริงต่าง ๆ อาจจะมีดังนี้
- (1) เงินเดือนพื้นฐานวิศวกร + เงินเพิ่มตามระดับวิชาชีพ + ค่าสวัสดิการ + ค่าดำเนินการของ
บริษัทที่ปรึกษา (Overhead) + กำไร
(ก) เงินเดือนพื้นฐานวิศวกร + เงินเพิ่มตามระดับวิศวกร	=	s (100%)
(ข) ค่าสวัสดิการด้านสังคม	=	s (45%)
(ค) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของบริษัทที่ปรึกษา (Overhead)	=	s (95%)
(ง) รวมค่าบริการของวิศวกร (ก + ข + ค)	=	s (240%)
(จ) ค่ากำไรของบริษัทที่ปรึกษา 10% ของ (ง)	=	s (24%)
รวมอัตรค่าบริการวิศวกร	=	s (264%)
(โปรดดูรายละเอียดในภาคผนวก I)	=	2.64 S
- (2) ค่าใช้จ่ายอื่น หมายถึงค่าใช้จ่ายเสริมสนับสนุนในการดำเนินงานโครงการ เช่น
- (2.1) ค่าเช่าสำนักงาน ค่าสื่อสาร – ไฟฟ้า – ประปา
  - (2.2) ค่าจ้างบุคคลสนับสนุนในการทำงาน เช่น ภาควิศวกร ช่างเทคนิค พนักงานคอมพิวเตอร์
  - (2.3) ค่าพิมพ์หนังสือรายงาน ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก
  - (2.4) ค่าเช่าสถานที่และค่าใช้จ่ายในการจัดสัมมนา : การฝึกอบรม

4. การกำหนดอัตราค่าจ้างวิศวกรตามระดับใบอนุญาตวิศวกรทุกระดับ

4.1 หลักการทั่วไป ๆ

ในภาครัฐและภาคเอกชนที่จะจ้างบุคคลใหม่เข้ามาทำงาน ในองค์กรของตน มักจะมีข้อพิจารณาการรับบุคคลเข้าทำงานมีดังนี้

- (1) สาขาวิชาชีพและวุฒิการศึกษา
- (2) ประสบการณ์และผลงานที่ผ่านมา หรือบางครั้งอาจจะพิจารณาจากจำนวนปีที่จบอุดมศึกษา
- (3) ความสามารถหรือความชำนาญเฉพาะทาง
- (4) บุคลิกลักษณะ
- (5) ระดับวุฒิการประกอบวิชาชีพ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เช่น วิศวกร แพทย์ สถาปนิก ทนายความ ผู้ตรวจบัญชีทางการเงิน เป็นต้น

การประกอบวิชาชีพวิศวกร จึงถูกควบคุมด้วยกฎหมาย กล่าวคือ บุคคลที่จะประกอบวิชาชีพวิศวกรนั้น นอกจากจะต้องมีวุฒิการศึกษาสาขาวิชาชีพวิศวกรรม ระดับปริญญาตรีแล้ว ยังจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิศวกรรมควบคุม (ใบ กว.) จากสภาวิศวกรอีกต่างหากด้วย การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมยังมี 3 ระดับ แต่ละระดับมีความรับผิดชอบแตกต่างกันดังแสดงอยู่ในภาคผนวก II

4.2 พระราชบัญญัติวิศวกร

ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 มีบทบัญญัติว่า

- (1) ผู้ที่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขานั้น จากสภาวิศวกร (มาตรา 45)
- (2) ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมแต่ละสาขา มี 4 ระดับ คือ (มาตรา 46)
  - (2.1) วุฒิวิศวกร ต้องประกอบวิชาชีพสามัญวิศวกร 5 ปี หรือ ภาควิศวกร 10 ปี จึงจะทดสอบเลื่อนเป็นวุฒิวิศวกรได้
  - (2.2) สามัญวิศวกร ต้องประกอบวิชาชีพภาควิศวกร 3 ปี จึงจะทดสอบเลื่อนเป็นสามัญวิศวกรได้
  - (2.3) ภาควิศวกร จบปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมศาสตร์
  - (2.4) ภาควิศวกรพิเศษ ส่วนมากจะพิจารณา อนุญาตให้แก่วิศวกรที่ไม่มีสัญชาติไทย และมีคุณสมบัติตามข้อบังคับของสภาวิศวกร

นอกจากนั้น พ.ร.บ. วิศวกรยังได้บัญญัติให้สภาวิศวกรมีวัตถุประสงค์ ในการส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม อีกด้วย (มาตรา 7 (1)) นับตั้งแต่ปี 2505 ที่มีพระราชบัญญัติวิชาชีพ

วิศวกรรม และต่อมาในปี พ.ศ. 2542 ได้มีการตราพระราชบัญญัติวิศวกร และได้บัญญัติยกเลิก พ.ร.บ. วิชาชีพ วิศวกรรม พ.ศ. 2505 การประกอบวิชาชีพวิศวกรรม แต่การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมได้รับการส่งเสริม ทางด้านวิชาการ และเทคโนโลยีเป็นส่วนใหญ่ โดยสภาวิศวกรจัดให้มีการทดสอบความรู้ด้านวิชาการ ผลงาน และประสบการณ์เพื่อการปรับเลื่อนระดับ วิศวกรส่วนการส่งเสริมด้านค่าจ้างในการประกอบวิชาชีพ วิศวกรรม ควบคุมยังมีได้รับการส่งเสริมหรือให้อำนาจความรู้แก่ผู้ว่าจ้างหรือผู้เกี่ยวข้องได้ดีเท่าที่ควร

4.3 การส่งเสริมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 มาตรา 7 บัญญัติให้สภาวิศวกร มีวัตถุประสงค์ 8 ข้อ ในข้อ (1) กำหนดไว้ว่า ให้สภาวิศวกร ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบการวิชาชีพ วิศวกรรม

ตลอดเวลา 45 ปีที่ผ่านมาสภาวิศวกรได้มุ่งเน้นส่งเสริมการศึกษาด้านวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ให้แก่วิศวกร มีการจัดฝึกอบรมด้านวิชาการที่ต้องทดสอบปรับเลื่อนระดับจากภาควิศวกรเป็นสามัญวิศวกรจากสามัญวิศวกรเป็นวุฒิวิศวกร ทุกคนที่ได้ผ่านการทดสอบและได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ใบ กว.) นั้นยากยิ่งกว่าเรียนสาขาวิศวกรรมศาสตร์จากมหาวิทยาลัยเสียอีก ฉะนั้นจึงอาจจะสรุปได้ว่าผู้ที่จบ อุดมศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์แล้ว ยังไม่อาจประกอบวิชาชีพวิศวกรรมได้จนกว่าจะผ่านการทดสอบรับรอง จากสภาวิศวกรก่อนจึงจะได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสภาวิศวกรตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ทั้งนี้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมต้องมีความรับผิดชอบสูง ด้านความเสียหายของทรัพย์สิน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิตของชุมชน ตลอดจนชีวิตของบุคคล

การให้ค่าบริการวิชาชีพวิศวกรรม จึงต้องมีองค์ประกอบในการพิจารณา คือ

- (ก) ระดับวุฒิการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามกฎหมายบังคับ คือ ภาควิศวกรสามัญวิศวกร และวุฒิ วิศวกร
- (ข) ระดับวุฒิการศึกษาระดับสาขาวิศวกรรมศาสตร์ กล่าวคือ ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และ ปริญญาเอก
- (ค) ผลงานและประสบการณ์ ในการประกอบวิชาชีพวิศวกร ส่วนมาก คำนึงจากจำนวนปีการประกอบ วิชาชีพวิศวกรรม

องค์ประกอบ (ก), (ข) และ (ค) ข้างต้น จึงต้องพิจารณาผสมผสานพร้อมกันในการให้ค่าบริการ แก่ วิศวกร ดังนี้

หลักเกณฑ์การกำหนดน้ำหนักคะแนนในการให้ค่าบริการแก่วิศวกร

หัวข้อในการพิจารณา	ระดับฐานความรู้	น้ำหนักคะแนน (ต่ำ – สูง)
(ก) ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม	ภาคีวิศวกร (3ปี) สามัญวิศวกร (5 ปี) วุฒิวิศวกร (ตลอดชีพ)	1-3 (ตาม 3 ช่วงปีในการทดสอบปรับเลื่อน) 4-8 (ตาม 5 ช่วงปีในการทดสอบปรับเลื่อน) 9-12
(ข) วุฒิการศึกษา สาขาวิศวกรรมศาสตร์	ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก	1 3 6
(ค) ประสบการณ์ในการ ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรม	น้อยกว่า 8 ปี มากกว่า 8 ปี ถึง 20 ปี มากกว่า 20 ปี	1-2 3-6 7-10
ช่วงคะแนน (ต่ำ - สูง)		3-28

หลักเกณฑ์การกำหนดน้ำหนักคะแนนในการให้ค่าบริการแก่วิศวกรข้างต้น สามารถอธิบายให้เข้าใจด้วยตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1 วิศวกร ก. เพิ่งจบปริญญาตรี ได้รับใบ กว. ระดับภาคีวิศวกร มีประสบการณ์ทำงานได้เป็นปีที่ 1 ฉะนั้นวิศวกร จะมีน้ำหนักคะแนน คือ

1. จบปริญญาตรี	ได้คะแนน	=	1	คะแนน
2. ใบ กว. วุฒิวิศวกร	ได้คะแนน	=	1	คะแนน
3. ประสบการณ์ทำงาน 1 ปี	ได้คะแนน	=	1	คะแนน
รวมได้คะแนน (1-3)		=	3	คะแนน

ตัวอย่างที่ 2 วิศวกร ข. จบปริญญาเอก ได้รับใบ กว. วุฒิวิศวกร เป็นปีที่ 6 ทำงานมีประสบการณ์ 30 ปี จะมีน้ำหนักคะแนน

1. จบปริญญาเอก	ได้คะแนน	=	6	คะแนน
2. ใบ กว. วุฒิวิศวกร 6 ปี	ได้คะแนน	=	12	คะแนน
3. ประสบการณ์ทำงาน 30 ปี	ได้คะแนน	=	10	คะแนน
รวมได้คะแนน (1-3)	รวมคะแนน	=	28	คะแนน

หลักเกณฑ์นี้เหมาะสำหรับหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือภาคเอกชนใหญ่ ๆ ในการพิจารณาเปรียบเทียบการว่าจ้างบริษัทวิศวกรที่ปรึกษาที่ยื่นข้อเสนอในการศึกษาและทำงานโครงการ

5. แนวหลักเกณฑ์การให้ค่าบริการเงินเพิ่มแก่วิศวกรผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ทำการสำรวจค่าตอบแทนเงินเดือนแรกบรรจุ และเงินเพิ่มภายหลังพ้นการทดลองงาน (ส่วนมาก 3 เดือน) ของสถานที่ประกอบการภาคเอกชน โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษาหรือตามตำแหน่งหน้าที่ ดังสรุปแสดงไว้ในตารางที่ 2 , ค่าตอบแทนรายได้ต่อเดือนของพนักงาน = ฐานเงินเดือน (Basic Salary) + เงินเพิ่ม เช่นเดียวกัน อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนให้เงินเพิ่มวิชาชีพเฉพาะ (วช.) ให้แก่ข้าราชการพลเรือน 4 ตำแหน่ง คือ (และดูภาคผนวก I ประกอบ)

รายได้ประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนประเภทวิชาชีพเฉพาะ

ตำแหน่ง วิชาชีพ	รายได้ บาท ต่อ เดือน			รวม รายได้
	เงินเดือนสูงสุด	เงินเพิ่ม	%ของเงินเดือน	
วช 10 (C-10)	57,470	13,000	22.6	70,470
วช 9 (C-9)	48,600	9,900	20.4	58,000
วช 8 (C-8)	45,620	5,600	12.3	51,220
วช 7 (C-7)	32,520	3,500	10.8	36,020

สมาคมวิศวกรที่ปรึกษาแห่งประเทศไทย ได้ทำการสำรวจอัตราเงินเดือนของช่างเทคนิคและวิศวกร จาก 80 ผู้ประกอบการด้านอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานวิศวกรรม ดังแสดงอยู่ในตารางภาคผนวก I โดยยังไม่มีเงินเพิ่ม

เพื่อเป็นการส่งเสริมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม แนวเกณฑ์การให้เงินเพิ่มวิชาชีพตามระดับประเภทวิศวกร น่าจะเป็นแนวเกณฑ์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับค่าตอบแทนของข้าราชการพลเรือน และผู้ประกอบการภาคเอกชนดังกล่าวข้างต้น

เพื่อให้ครอบคลุมทุกหัวข้อพิจารณาในการให้เงินเพิ่มวิชาชีพ จึงได้นำแนวเกณฑ์การกำหนดค่าให้คะแนนในหัวข้อ 4.3 มาพิจารณา ซึ่งครอบคลุมในเรื่อง

- แนวเกณฑ์ระดับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม (ภาคี-สามัญ-วุฒิ) $x = 1 - 12$ คะแนน
- แนวเกณฑ์ระดับวุฒิการศึกษา (ปริญญาตรี – โท – เอก) $y = 1 - 6$ คะแนน
- แนวเกณฑ์ระดับระยะเวลาประสบการณ์การทำงาน
ช่วงคะแนน ต่ำ - สูง $Z = 1 - 10$ คะแนน
 $= 3 - 28$ คะแนน

$$\text{แนวเกณฑ์สัดส่วนเงินเพิ่มฯ จึงเป็น } \Delta S = X_i \div 28$$

$$\text{ค่าตอบแทนรายไ้รวมของวิศวกร} = (1 + \Delta S) S$$

ตัวอย่าง หน่วยงานที่วิศวกร ก. ทำงานอยู่ ให้เงินเดือนพื้นฐานวิศวกร ก. = 20,000 บาท วิศวกรไ้รับใบ กว. ระดับสามัญวิศวกร จากสภาวิศวกรเป็นปีที่ 3 วิศวกร ก. ควรไ้เงินเพิ่ม ตามระดับการประกอบวิชาชีพ วิศวกรรม ดังนี้

- สัดส่วนงานเงินเพิ่มฯ * $\Delta S = 6 \div 28$
- เงินเพิ่ม $\Delta S = 20,000 \times 0.214 = 4,280$ บาทต่อเดือน
- ค่าตอบแทนรายไ้รวม = $20,000 + 4,280 = 24,280$ บาทต่อเดือน
- * ช่วงคะแนนของสามัญวิศวกรมี 5 ช่วงปี = 4 (ปีแรก) 5, 6, (ปีที่ 3), 7, 8

ระดับ ใบ กว.	เงินเพิ่ม(%) ตามอัตราเงินเดือนและระยะเวลาของปีประสบการณ์ (นับเริ่มปีแรกที่ไ้รับใบ กว.)														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
ภาคี	3.6	7.1	10.7	10.7	10.7	10.7	10.7	10.7	10.7	10.7	10.7	10.7	10.7	10.7	
สามัญ	10.7	10.7	10.7	14.3	17.9	21.4	25.0	28.6	28.6	28.6	28.6	28.6	28.6	28.6	
วุฒิ	28.6	28.6	28.6	28.6	28.6	28.6	28.6	28.6	28.6	32.1	35.7	39.3	42.9	42.9	42.69

ภาคผนวก I

ข้อมูลสนับสนุนการศึกษาและการจัดทำรายงาน

- ตารางเงินเดือนแรกบรรจุและเงินอื่นหลังพ้นการทดลองงานที่พนักงานใหม่ได้รับจากสถานประกอบการจำแนกตามวุฒิการศึกษา (ผลสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2549)
- บัญชีอัตราเงินเดือนพื้นฐานและเงินเพิ่มค่าวิชาชีพของข้าราชการพลเรือน
- ตารางอัตราเงินเดือนพื้นฐาน (Basic Salary) สำหรับการคิดค่าบริการวิชาชีพวิศวกร ของสมาคมที่ปรึกษาแห่งประเทศไทย (25 มิถุนายน 2550)
- กราฟการคิดค่าบริการวิชาชีพเป็นร้อยละตามมูลค่างาน โครงการ
- สรุปย่อแนวทางการใช้อัตราค่าตอบแทนที่ปรึกษาตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค. 0903/ว99 ลงวันที่ 20 พ.ย. 2546
- สำเนาหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค.0903/ว99 ลงวันที่ 20 พ.ย. 2546 เรื่องแนวทางการใช้อัตรการใช้อัตราค่าตอบแทนที่ปรึกษาไทยอัตราใหม่
- หลักการรายละเอียดการคำนวณอัตราค่าตอบแทนบริการวิชาชีพวิศวกรที่ปรึกษา

ภาคผนวก II

สาระสำคัญบางประการของพระราชบัญญัติวิศวกรและระเบียบการพัสดุ

- ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม
- นัยสำคัญทางกฎหมายของสมาชิกภาพสภาวิศวกรกับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
- ค่าจ้างที่ปรึกษา ค่าจ้างออกแบบหรือค่าจ้างควบคุมงาน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2535
- แผนภูมิสรุปการจ้างที่ปรึกษาโดยวิธีคัดเลือก
- สาระสำคัญบทบัญญัติกำหนดโทษการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
- ขอบเขตความรับผิดชอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 ยังมีผลบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542

1. สาขาวิศวกรรม	โยธา
2. สาขาวิศวกรรม	เครื่องกล
3. สาขาวิศวกรรม	ไฟฟ้ากำลังและไฟฟ้าสื่อสาร
4. สาขาวิศวกรรม	อุตสาหกรรม
5. สาขาวิศวกรรม	เหมืองแร่

ข้อบังคับสภาวิศวกร พ.ศ. 2543

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

1. ผู้ขอใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกร ต้องผ่านการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพในด้านความปลอดภัย จรรยาบรรณ กฎหมายเกี่ยวกับวิชาชีพสิ่งแวดล้อม และทักษะทางวิศวกรรมตามสภาวิศวกรกำหนด
2. ผู้ขอใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรต้องมีผลงานประสพการณ์
  - 2.1 ประกอบวิชาชีพระดับภาคีวิศวกร ไม่น้อยกว่า 3 ปี
  - 2.2 ให้วิศวกรระดับสามัญขึ้นไปเซ็นลงนามรับรองผลงาน
  - 2.3 ผ่านการทดสอบความรู้ในประสพการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพตามข้อกำหนดของสภาวิศวกร
3. ผู้ขอใบอนุญาตระดับวุฒิวิศวกร ต้องมีผลงานประสพการณ์
  - 3.1 ประกอบวิชาชีพ ระดับสามัญวิศวกร ไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือ
  - 3.2 ประกอบวิชาชีพระดับภาคีวิศวกร ไม่น้อยกว่า 10 ปี และมีความชำนาญการพิเศษ
  - 3.3 ให้วุฒิวิศวกร หรือสมาคมวิชาชีพที่สภาวิศวกรรับรองลงนาม

นัยสำคัญทางกฎหมายของสมาชิกภาพสภาวิศวกรกับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

มาตรา ๔๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อกำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกรและถ้าขาดจากสมาชิกภาพเมื่อใดให้ใบอนุญาตของผู้นั้นสิ้นสุดลง

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ไม่ว่าจะ เป็นนิติบุคคลซึ่งมีทุนเป็นคนต่างด้าวจำนวนเท่าใด นิติบุคคลนั้นอย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท หรือสมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน กรรมการผู้จัดการบริษัท หรือมีผู้อำนวยการบริหารแต่เพียงผู้เดียวของนิติบุคคลเป็นผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535

ส่วนที่ 3 ค่าจ้างที่ปรึกษา

ระเบียบ “ข้อ ๕๒” อัตราค่าจ้างที่ปรึกษาให้เป็นไปตามความเหมาะสมและประหยัดโดยคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ลักษณะของงานที่จะจ้าง อัตราค่าจ้างของงานในลักษณะเดียวกันที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเคยจ้าง จำนวนคน – เดือน (Man – Months) เท่าที่จำเป็น ดัชนีค่าครองชีพ เป็นต้น แต่ทั้งนี้จะต้องไม่เกินกว่าอัตราค่าจ้างที่ปรึกษาตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ กำหนด (ถ้ามี) ด้วย

(คู่มือหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค. 0903/099 ลงวันที่ 20 พ.ย. 46 เรื่องการอัตราค่าตอบแทนที่ปรึกษาใหม่ Mark up factor 2.64 ในภาคผนวก D)

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องจ่ายเงินค่าจ้างล่วงหน้า ให้จ่ายได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของค่าจ้างตามสัญญา และที่ปรึกษาจะต้องให้ธนาคารในประเทศเป็นผู้ค้ำประกันเงินค่าจ้างที่ได้รับล่วงหน้าไปนั้น

ระเบียบ “ข้อ ๕๓” ให้ผู้ว่าจ้างหักเงินที่จะจ่ายแต่ละงวดไม่ต่ำกว่าร้อยละห้า (5.0%) แต่ไม่เกินร้อยละ (10%) ของเงินค่าจ้าง เพื่อเป็นการประกันผลงาน หรือจะให้ที่ปรึกษาใช้หนังสือค้ำประกันของธนาคารในประเทศค้ำประกันตามที่ผู้ว่าจ้างกำหนด

ระเบียบ “ข้อ ๑๓๔” ให้ส่วนราชการที่ทำสัญญาจ้างที่ปรึกษากำหนดค่าปรับเป็นรายวันในอัตราร้อยละ 0.01 – 0.10 ของราคางานจ้างนั้น

ส่วนที่ 4 ค่าจ้างออกแบบหรือค่าจ้างควบคุมงาน

ระเบียบ “ข้อ ๑๑๕” การเงินจ่ายค่าออกแบบและควบคุมงาน ให้เป็นไปตามอัตราดังนี้

งบประมาณค่าก่อสร้าง	ค่าจ้างเป็นร้อยละ (%) ของงบประมาณค่าก่อสร้างอาคาร	
	งานออกแบบ %	งานควบคุมก่อสร้าง %
(1) 10,000,000 แรก	2.0	2.0
(2) ส่วนเกินของ 10,000,000 บาท	1.75	1.75

พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542

สาระสำคัญของบทบัญญัติกำหนดโทษการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

- มาตรา ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๖๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนพร้อมจะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาใด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตในสาขานั้นจากสภาวิศวกร
- มาตรา ๖๓ ห้ามมิให้ผู้ใดได้รับใบอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีสิทธิหรือพร้อมจะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมนับแต่วันที่ทราบคำสั่งสภาวิศวกรที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้น
- มาตรา ๓๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- มาตรา ๔๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำหรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้างวานหรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าวให้ตน เว้นแต่ผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติเป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญในประกอบวิชาชีพวิศวกรรมสาขานั้น ๆ จากสภาวิศวกร หรือสถาบันที่สภาวิศวกรรับรอง หรือผู้ได้รับอนุญาตซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร
- มาตรา ๓๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณ หรืออนุกรรมการตามมาตรา ๕๕ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- มาตรา ๕๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และของคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งให้กรรมการจรรยาบรรณ และอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา แต่ถ้าเป็นการมีคำสั่งต่อบุคคลซึ่งมิใช่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษหรือผู้ซึ่งสภานายกพิเศษมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้กรรมการจรรยาบรรณหรืออนุกรมเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๗ เพื่อปฏิบัติการตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาและมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบเอกสาร หรือหลักฐานในสำนักงานของสมาชิกสภา หรือในสถานที่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้ในระหว่างเวลาทำการ หรือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ ทั้งนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคลให้หุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้แทนของนิติบุคคล หรือผู้ซึ่งมีส่วนในการกระทำความผิดดังกล่าว มีความผิดในฐานะเป็นผู้ร่วมกระทำความผิด ผู้ใช้ให้กระทำความผิด หรือผู้สนับสนุนกระทำความผิด แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในการกระทำความผิดนั้น และสำหรับนิติบุคคลต้องระวางโทษไม่เกินสิบเท่าของอัตราโทษปรับสำหรับความผิดนั้นด้วย

